

Сильніше за Рим

Давид Данилов-Абросімов

Почалося з паломників. Двадцять разів на день мене запитували характерною російською говіркою: "Как пройти?.." Центр Харкова заповнили незліченні туристи: непоказна, миршава молодь, бідно одягнені баби й діди критичного віку. Росіяни, не знаючи як користуватися турнікетами, створювали пробки біля входів до станцій метро. Гіпертрофічно зросли черги у крамницях, непрохані гості скуповували смачні українські продукти. Стало зрозуміло: заїжджає масовка для участі у мітингу на площі Свободи.

У той день побачив я багато примітивних і озвірілих облич. У 2014 році, варвари користувались залізницею. Прибувши до вокзалу, вони просочувались далі до самої великої площі Європи й накопичувались. Прибували й колонами автобусів з білгородського напрямку. Армада тих колісниць заслонила сонячне світло по усій фронтальній стороні парку Горького. Натовп, збуджений від люті, з кийками і кастетами, під червоними комуно-російськими прапорами, пересувався Сумською. Головна ціль — будинок державної адміністрації.

Поблизу пам'ятника Леніну завжди було тісно від кривоблуддя. Під своїм бовваном комуністи зміцнювали дух "паломників" на захоплення будівлі ОДА, на знущання та побиття українських патріотів.

Проштовхуючись крізь юрму я зблизька спостерігав підготовку й початок штурму. Годинники чужинців показували московський час. Вони очікували сигналу, примірювалися до високої кованої огорожі. Від них віяло мороком, злістю й безкарністю дурної сили.

Ударні загони прибульців окупували центр міста, харкали, мочилися по кутах, ревли: "Харьков — это Россия! ХНР..."

Закипаючи від безсилля, я з огидою і страхом проходив повз них. Московія утверджувала первісною дубиною свою роль доярки України.

З дійсним губернатором і справним міністром МВС городянам тоді здорово поталанило. Зіткнувшись із озброєним спецназом, варвари розсмокталися, кинувши напризволяще місцевих тітушок.

Харків вистояв, він став сильніше за Рим.

Обійшлося без масових убивств та мародерства, відбулися малою кров'ю. Повергнутий радянський бовван. Але треба відчувати шкірою, пам'ятати спинним мозком: ми межуємо з апокаліпсисом!

2014.

Оповідання з книги **"Спостереження і Остороги"**,
автор Давид Данилов-Абросімов.

Видавництво ФОП Федорко М.Ю. Україна. Харків, 2019 р.